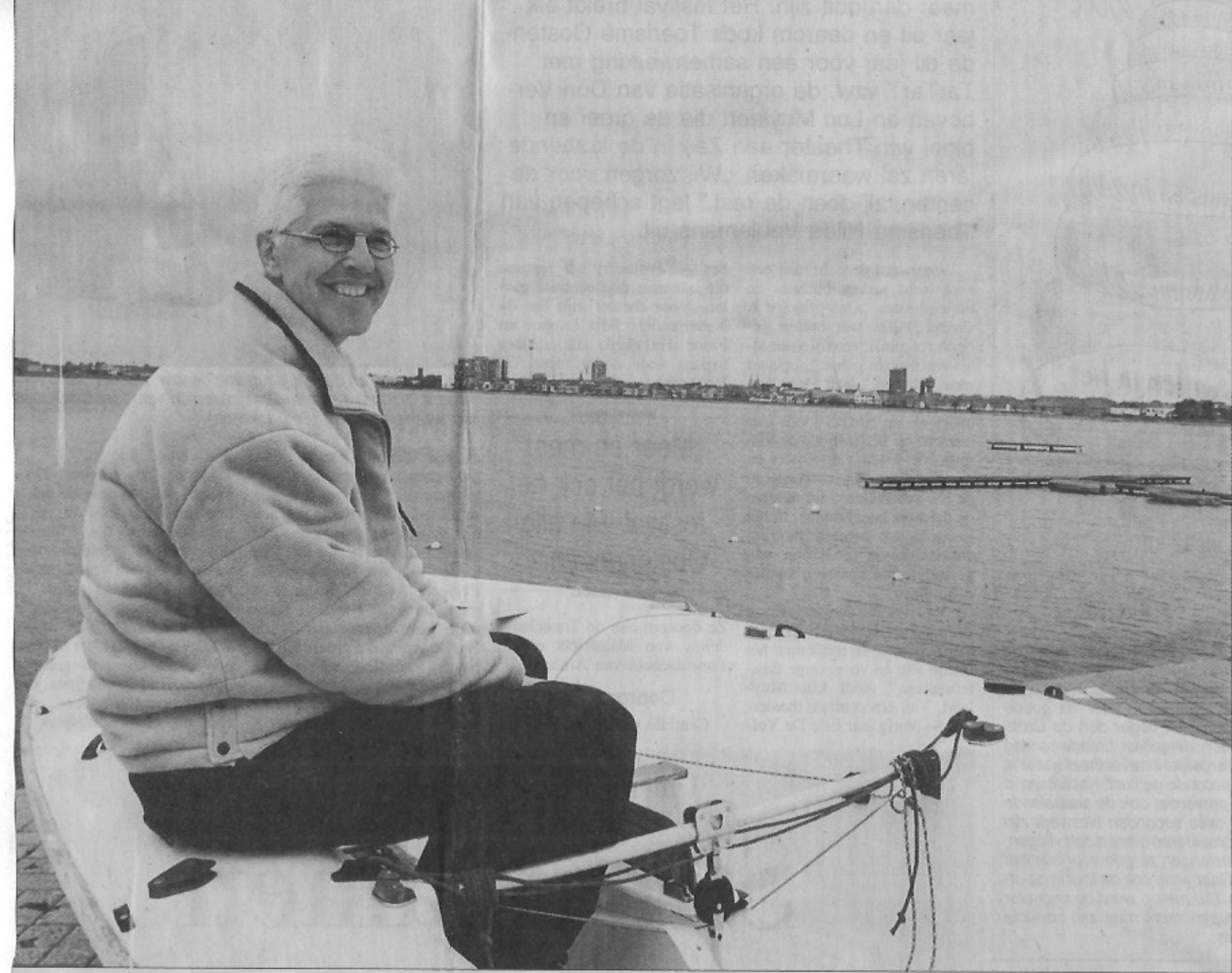

leraar lichamelijke opvoeding Luc Ameloot zondigen tv-kijker en stadionganger zich aan het al te passief bewegen

Iedereen moet kunnen

sporten

Volgens Luc Ameloot is de liefde net als een schilderij, het moet gewoon klikken. Martine Devos uit Dendermonde zag hij voor het eerst op de Oostendse zeedijk in de Chamonix. De tweede keer op een bal in Brugge, bleek de voorbije Oostendse rencontre positieve sporen te hebben nagelaten : na een korte vrijage spraken ze het jawoord uit in de Oostendse H. Hartkerk op 30 juli 1983. Want dat bekend Luc onverbloemd : „Als ik voor iets ga, dan ga ik er 100 % tegenaan !” En de ool-evaar ? Die deed gewoon zijn plicht : Julie (17), vrijgevochten puber, studeert orthopedagogie en sport er met zwemmen, surfen en lopen maar op los ; Cedric (15), zacht van aard werd de gevoelige tiener, die een intense verhouding heeft met water en wind, als zeiler al eens Spiroukampioen ; Anouk (10) is een muzikale lieve meid die aan haar piano heus pa's wind en water niet vandoen heeft om als prille studente te ervaren dat de aardbol heelwat moois te bieden heeft. (Foto ET)

Langs moeder Irène familie van de hechte Brackxfamilie die het in Oostende zowel in rijwielen, wasmachines als reisbedrijf waarmaakte, werd *sterke boeten* Luc Ameloot met lijf en ziel door de sport aangehouden. Op zijn 13de stuitte hij al de basketbal bij Sunair, gaf later als L.O.-leraar bij Sint-Lutgardis de eerste stoot om met een paar leraar kompanen *Sportpit* uit de grond te stampen, waarna 't sop van de watersporten hem volop in het aangezicht kletste toen hij ziel en hart verkocht aan surfplank en zeilboot om dusdanig Spuikom en zeegat te bedwingen. Luc ontkent niet dat topsport, in al zijn facetten, constant door pers en handel geleefd, massa's geld aanzuigt. Vaak wraakroepend, maar desalniettemin een noodzakelijk kwaad: „Juist dat besef hamerde bij mij het duidelijk motief in de hersenpan dat iedereen aan sport moet kunnen doen! Van hieruit konden we medeleraars overtuigen om samen een sportclub op te starten, die nu eens geen nest voor talentrijken zou zijn. We laten kinderen vanaf de derde kleuterklas kennismaken met dribbelen, koprollen, handenstand, met racket een tennisbal de ruimte inzwieren en sport als grensloos ervaren. Als ze er zin in krijgen zelfs met surfplank en zeilboot de verdoemenis van het water in al zijn heerlijkheden te leren kennen.”

Vader Gilbert Ameloot was als commandant bij de zee-macht meer op het wijde sop dan thuis. Luc (°14.4.1957) heeft met Frank en Geert, de surfer, twee jongere broers. Hij herinnert zich vader als streng en correct, alsmede het feit dat zijn ouders het op sport niet hadden begrepen.

Al pocht hij op een mooi le-

raarsberoep dan verkondigt Luc Ameloot recht voor de raap dat hij zijn beste opleiding — los van scholen en unief — opdeed bij het ravotten in weiden en landbouwgrond met de zovele grachten om *puden* te vangen. „Spijtig dat kinderen vandaag die vrije Schorretijd niet meer kennen. Souvenirs die bij mij een le-

vensrijkheid oproepen die de natuur toen bovenmatig had aan te bieden.”

— **Jouw collegetijd?**

— **Luc:** „Leeftijdsgenoten waren toen Peter Verdonck en Dirk Ooms. Als student een harde werker, was ik toch meer een man van daden dan van woorden.”

„Schorrebuurt met weiden en grachten, mijn gezegende roots”

Ik waardeer poëzie en kunst, zonder er in uit te blinken. Mijn muzikaliteit beperkte zich tot de blokfluit, waarmee ik mij onder leraar (wijlen) Fernand Van Hecke verdienstelijk maakte.”

— **De uniefjaren...**

— **Luc:** „Leuven betekende een gedecideerde stap naar het zelfstandig worden. Weg van 't ouderlijk dak moest je voortaan zelf voor je *fricot* zorgen. Want naast het zich wurmen in boeken en geleerdheden, is het leren leven — uitgaan, eten en rusten — heel, heel important!”

— **Jouw universitaire bekroning?**

— **Luc:** „Na vier jaar unief voor L.O. was ik 1 jaar sportfunctionaris in Zedelgem, waarna ik voor mijn legerdienst als o/officier naar het Duitse Essentho — verbroederd met Middelkerke — toog. Hierna was ik drie jaar studiemeester in het college van Oostende, waar ik ons aller Geert Lambert nog onder mijn vleugels had. Ik herinner me Geert als goed ter pen was en al even gedecideerd en vlot ter spraak.”

Op zijn 13de in het middelbaar maakten vrienden Luc (1,89 m) warm voor basketbal.

„Als Sunairdebutant ontlopte ik mij tijdens een minimeenmatch tegen Avanti als een niet afgeevende *kietiebietter* — verdedigende harde werker — door de beste tegenstander uit de match te houden. Van mijn 13de tot mijn 26ste betwistte ik met Sunair de finale van de Beker van België voor juniors, waartussen namen scholen als Donald Verslycken, Werner Deprez, Marc Dhaese en wijlen Bernard Vanmoerkerke bevonden. In die dagen kon Oostende bogen op een schitterende basketbaljeugd. Als miniem, kadet en scholier maakten we deel uit van de kampioenenploeg.”

— **Wordt basketbal, net als zoveel andere sporten, vandaag niet behekt door poepdure aankooppolitiek? Moeten dat nu per se onbetaalbare Amerikanen zijn? Waar is de populaire KVG-tijd van gewone jongens als Piet Van Huele, Pol Weenen en 'muis' Deckmyn die met zijn**

amper 1,70 m furore maakte als spelverdeler?

— **Luc:** „De sport — niet alleen basket en voetbal — stelt vandaag alsmat atletischer eisen.”

14 jaar lang jeugdtrainer bij Sunair

Omwille van zowel nationale als internationale vergezichten is de selectie dan ook dubbel zo moeilijk geworden. Belgen van 2,20 m zijn quasi onbestaande." **Toch zwieren veddetegages de pan uit!**

— **Luc** : „Spelerslonen zouden een plafond moeten hebben. Iets wat in de States trouwens al bestaat waar niet meer boven een zekere limiet mag gespendeerd. Er is een reële kans dat die maatregel eveneens in de voetbalerij zal worden toegepast. Wat we enkel maar kunnen toejuichen, omdat de fabuleuze lonen en prijzen die in het sportland worden uitgereikt, veelal het menselijk fatsoen overschrijden...”

Van zijn 26ste tot zijn 40ste was Luc Ameloot jeugdtrainer bij Sunairbasket. „Een van de bekendsten die ik ooit onder mij had, was Mathias Desaeve, een van de betere Belgische spelers. Ik was oefenmeester van een ploeg die uitkwam bij de benjamins (9 tot 10 jaar), pupillen (11 tot 12 jaar) en miniemen (13 jaar). Ze stuiterden en jumpten de bal zó kundig dat ze in voor-noemde reeksen telkens de kampioentitel van West-Vlaanderen haalden.”

— **Tevreden over je coachjaren?**

— **Luc** : „Het respect dat ik nu nog van die jongens krijg, spreekt boekdelen. 't Moeilijkste bij basketbal is het overschakelen van aanval naar ver-

dediging en van defensie naar offensiever spel. Man tot man en pressing lagen mij. Door het fysiek sterker worden van de spelers verloor het zonespel veel van zijn waarde.”

Oostende is voor Luc de niet te missen lucht en 't zèdè-tje, waarin hij als kind wild plonsde, een hete roots die hem aanspoort te surfen en te zeilen als de meest vrije mens!

— **Surfen, met plank de golvenvloed op!**

— **Luc** : „Surfriding geeft het heerlijk gevoel van over het water te glijden. Kweek je snelheid aan dan kom je in een onwaarschijnlijkheid terecht, omdat een suizend geluid de indruk geeft over het water te vliegen.

Met surfplank heerlijk over het water glijden

Bloso bracht me via een cursus volgende essenties bij : 1. rechtstaan ; 2. vooruitgaan ; 3. voet vóór de mast en een achter de mast plaatsen ten einde het zeil op te trekken.”

— **Via de televisie blijven beelden van verre buitenland bij, waarbij surfers op en doorheen huizenhoge baren zwiepen...**

— **Luc** : „Dat heb ik nog niet meegemaakt, al zijn er heel veel jonge gasten die absoluut geen angst hebben van de Noordzeebaren. Ga maar eens kijken aan de Oostendse Wellingtonrotonde !”

— **Je hebt ook de hemelse siddering van 't zeilen te pakken?**

— **Luc** : „Bij het surfen sta je alleen op je plank. Als ik zeil is mijn vrouwtje medepassagier. Het laveren, loeven en planeren brachten een evolutie in mijn leven. Met Martine als kompaan gaan we met zijn beidjes om met de uitzinnig dolle natuur en verdelen we de taken : iemand stuurt en iemand neemt het driehoekig fokzeil voor zijn rekening. Iets samen doen : het zeesop kan 't leven heus niet diepzinniger weergeven !”

— **'t Oostendse uitgaansleven?**

— **Luc** : „Ik schwing nog altijd graag een lekkere dans. *Frotters* lagen me wel wat minder...”

— **Politiek?**

— **Luc** : „Alle politieke partijen zullen wel goede punten hebben, zeker. 't Moeilijkste blijft nog altijd goed overeenkomen met mekaar. Binnen het sportkader is het wel moeilijk om je zelf politiek te profileren... omdat sport gewoon een uitlaat is voor alle soorten mensen. Daarbij of je nu christen, moslim of vrijzinnige bent, *iedereen heeft toch wel goede dingen gedaan in zijn leven*. Laten we allemaal, in ons eigen zijn en wezen, onze beste waarden doorspelen aan de maatschappij !”

Sporten is niet altijd duur

Volgens Luc Ameloot is sport zoveel pakjes gezondheid die je aan je eigen lichaam verkoopt: „Met voldoende te bewegen worden hart, spieren en voeding kiplekker. Kun je daarboven niet zeggen aan de sigaret dan is het pas helemaal oké met je conditie!”

Men kan niet ontkennen dat met het evolueren van wereld en mensheid naast normale positieve verworvenheden er spijtig genoeg ook goeie dingen van vroeger aan ons voorbijgaan.

— **Luc**: „Destijds bewoog iedereen uiteraard veel meer en werd op tram, trein en auto heel wat minder beroep gedaan. De ouders diene daarom op alle mogelijke manieren gemotiveerd te worden om hun kinderen — in de ban van computerspelletjes — aan te zetten zich meer te bewegen. Aangezien weiden en autoloze straten als ruimte ontbreken, moeten de sportclubs dan maar de reddingbrengers bij uitstek zijn!”

— **Samen met kinderen op dezelfde golflegte...**

— **Luc**: „Veel ouders spelen 's avonds taxi om 't gezin naar een sportclub te voeren. Vrijtijdsbesteding is een vorm van opvoeding voor de kinderen. Oostende is met *Sportpit en Co-Active* enkele sportclubs rijk die naar oefenschema's en bijdrage, iedereen de kans bieden om aan sport te doen. Dit mits een schappelijk budget.”

Geen kampioenenbloed nodig om met plezier en deugd te sporten

Sportpit voor jong en oud

Veel jongeren die graag bewegen vinden bijhorende competities er net iets te veel aan. Lutgardisgetrouwen als Luc Ameloot, Annemie Decour, Joëlle en Danny Geryl paktten negen jaar geleden de uitdaging aan om een wriemelend centrum als *Sportpit* op te starten waar zowel kleuters als volwassenen er een summum genot aan bewegingsvreugde kunnen opdoen...

Opmerkelijk zijn de brede opvangmogelijkheden die *Sportpit* zich van meetaf aan eigenmaakte. Niet alleen kinderen van 5 tot en met 18 jaar vinden er hun sportieve stek... maar 's maandags van 20 u.30 tot 21 u.30 komen ouderen al even degelijk aan hun motorieken.

— **Structuur en eigenheden van Sportpit?**

— **Luc**: „Wekelijks wordt er

— telkens van 9 tot 12 u. — 5 dagen een met ontspanning en plezier gekruide sportopleiding gegeven. Ervaren kleuterleidsters maken de kleinsten vertrouwd met diverse sporten, zwemvaardigheden, spelbeleving... en, ja, al spelend rekenen en tellen. Oudere tieners gaan een stap verder met o.a. volleybal en netbal, basketbal, voetbal, handbal, zwemmen, bosspel, hockey, honkbal, tur-

nen en trampoline. Vanaf het zesde leerjaar horen daar zelfs kayak en surfen bij.”

— **Contacten... en condities?**

— **Luc**: „Daarvoor kan je terecht op 059-50 33 57 (Luc Ameloot), 059-50 63 46 (Joëlle Geril) en 059-27 63 67 (Danny Geril). Voor wat de condities betreft zijn er in totaal 25 lessen. De kostprijs voor het totale pakket bedraagt 62 euro. De cursussen vangen aan de tweede week van september met een lessenpakket die over vier periodes volgende disciplines aansnijdt: slagspelen, turnen, atletiek en balspelen.”

— **Straks staat de zomer voor de deur...**

— **Luc**: „Gedurende de eerste week van juli organiseren we een sportkamp, dit enkel in de voormiddag van 9 u. tot 12 u. omdat de kinderen graag eens thuis zijn. De deelname-

prijs bedraagt 50 euro.”

— **Staat de Sportpit open voor iedereen?**

— **Luc**: „Van overal in Oostende mag iedereen komen naar Sportpit in de Steenbakkersstraat 81 komen. Het is het broeinest van sport in de breedste zin van het woord in 't hart van de volkse Heilig Hartwijk.”

— **Talent of niet, iedereen gelijk?**

— **Luc**: „We hebben respect voor het niveau van elk kind, dus worden talentrijken niet voorgetrokken.

Diegenen die wat durf te kort komen, proberen we in de eerste plaats zelfvertrouwen aan te kweken door hen het gevoel te geven dat ook zij goed zijn in iets.

Zelfs de duivelse trampoline is door iedereen te bedwingen... van zodra zelfzekerheid de angsten verdringt.”